

mand 800 Kr. om Aaret ud over det Beløb, han har Ret til at faa.

Foruden disse Spørgsmaal, jeg nu har omtalt, er der endnu et Spørgsmaal, som Ministeren ikke berørte, og som jeg derfor skal tillade mig at gøre opmærksom paa endnu en Gang. Det er Spørgsmaalet om Ministerens Stilling til den omtalte Tale i Odense den 16. Juli. Jeg interesserer mig fremdeles for Ministeriets Stilling til denne Tale, og tror, mange ville sætte Pris paa at høre, hvorledes dets Stilling er til den. Jeg skal ikke i Dag citere dens Indhold. Jeg har tidligere citeret enkelte Linier af den og ønsker blot at gøre den Bemærkning, at har Ministeriet godkendt denne Tale, forekommer det mig, at den ikke staar i det bedste Forhold til Konseilspræsidentens Forsikring om ikke at ville optræde udæskende til nogen Side. Har Ministeriet ikke godkendt denne Tale, vil jeg høfligst tillade mig at henstille til Ministeriet at medvirke til, at man i Fremtiden forskaanes for Taler af den Art.

Jeg skal dernæst gøre et Par ganske korte Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Ministers Udtalelser med Hensyn til Administrationen af Husmandsbevillinger tilfredsstiller mig, og jeg tror, at det Svar, Ministeren gav paa dette Spørgsmaal, vil vække almindelig Tilfredshed rundt om i Husmandsorganisationerne. At Ministeren ikke kender de Rygter, der have været fremme om en Omordning af dette Forhold, er ikke noget Bevis paa, at de ikke kunne have eksisteret, men jeg tror, som sagt, at den højtærede Ministers Svar vil vække Tilfredshed rundt omkring i Landet.

Jeg er ligeledes meget tilfreds med det Svar, Ministeren gav paa Spørgsmaalet om Nedsættelse af den tidligere nævnte Landbokommission. Spørgsmaalet har været paa Tale nu i nogle Aar. Det opstod, da vi reviderede Husmandsloven, og der blev blandt andet fra mit Parti rejst Spørgsmaal om nye Besiddelsesformer og om en Revision af Ekspropriationsbestemmelserne. Ministeren mente ikke den Gang at kunne gaa ind paa at optage disse Spørgsmaal ved en Revision af den dagældende Lov, og det gjorde, at vi fra vor Side frafaldt Kravet om Gennemførelse af de Forslag, vi havde stillet i saa Henseende, og sluttede os til Opfordringen fra det daværende Udvalg om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af disse specielle Spørgsmaal, som altsaa have staaet paa i nogle Aar. Jeg haaber efter de Udtalelser, der ere fremkomne, at det ikke maa vare altfor

længe, inden denne Kommission bliver nedsat, og vi kunne komme til at lovgive og reformere paa en noget anden Maade paa dette Omraade.

Noget mindre tilfreds er jeg med Ministerens Stilling til Spørgsmaalet om Drifts-laan. Ministeren udtalte, at han ikke mente, at der under de nuværende finansielle Forhold kunde være Tale om at yde Bevillinger til Drifts-laan. Hertil skal jeg bemærke, at Staten yder allerede Bevillinger til Laan gennem Forskudsforeningerne. Jeg ved vel, at disse Bevillinger, efter det Udfald, som Revisionen af den derom gældende Lov fik for nogle Aar siden, efterhaanden blive inddragne, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den daværende højtærede Landbrugsminister stillede sig velvillig til Tanken om at overføre Bevillingerne til andre Foreninger, dannede paa et noget heldigere Grundlag, end man mener, de gamle Foreninger hvile paa. Den højtærede Minister lovede, at Ministeriet skulde optage dette Spørgsmaal til Overvejelse og forsøge, om man eventuelt fra Statens Side kunde laane Penge ud til Andelselskaber, som igen kunde lade dem gaa videre til de Medlemmer, for hvem det maatte have stor Betydning at komme i Besiddelse af et Drifts-laan. Der er ikke blevet gjort noget ved den Sag, i hvert Fald er der ingen Resultater at opvise. Nu have Husmandsforeningernes Organisationer rejst Spørgsmaalet, og det forekommer mig, at den Form, under hvilken man har foreslaaet Spørgsmaalet løst, ser ganske god ud, og der er nogen Udsigt til, at det vilde blive en forsvarlig og rimelig Ordning, hvis man gik den Vej. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke saa sig i Stand til at stille sig imødekommende overfor den Sag.

Før jeg slutter de Bemærkninger, jeg har at gøre til den højtærede Landbrugsminister, kunde jeg have Lyst til at berøre de Udtalelser, der faldt angaaende Ud-nævnelsen af nye Formænd for Amtskommissionerne mange Steder i Landet. Selv om den højtærede Minister, da han omtalte denne Sag, førte et varmt Forsvar for de nye Amtskommissionsformænd og sagde mange smukke Ord om dem, fik man alligevel Indtryk af, at han ikke var saa særlig veltilfreds med sin Forgængers Arbejde paa dette Omraade — jeg fik i alt Fald det Indtryk. Og jeg lagde Mærke til, at ogsaa det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen) i Aftes var inde derpaa, om han end ikke, som han sagde, beklagede sig over, at han for sit Vedkommende